

Vážený radní, na základě žádosti [REDAKCE] písemně reaguji na závěry uvedené v protokolu poslední auditu CHCHP p. o. v březnu a posléze v květnu 2020.

Hlavní důvodem důsledků je udržitelnost projektu, podmínky udržitelnosti a zejména organizační nastavení organizace včetně systému financování. Dle účetních výkazů je dohledatelné, že od začátku existence byla CHCHP, p. o. podfinancovaná, dosahovala pravidelných ztrát v doplňkové činnosti, které částečně vybalancovala úsporami v hlavní (turistické) činnosti. Nicméně každoročně jsou z rozvahy zřejmé různé druhy dluhů, které byly „závislé“ na příjmech restaurace, turistické sekce a nastavení splátek schváleného příspěvku od zřizovatele. CHCHP jsem přebíral s dluhy a nutno říct, že díky udržitelnosti dotace nebylo nijak možné měnit systémové podmínky až do listopadu 2019, tedy paralyza 9 let nemožnosti regulovat mnoho systémových nastavení a potažmo nákladů z nich plynoucích. Důsledkem toho je fakt, že na bankovním účtu CHCHP po většinu roku nebylo dostatečné množství prostředků k zaplacení dluhů, ať už byly jakékoliv a neustále se přenášely do dalších období.

Tím, že ve chvíli splatnosti či nutnosti platby nebylo na účtu dostatečné množství prostředků, nebylo možné dluhy hradit a v některých případech vznikaly penalizace. Z mé strany byly placeny neprioritnější platby. Konkrétně v pořadí priorit: platy zaměstnanců, které se navíc nařízením vlády několikrát zvyšovaly, přibližně +30 % od mého nástupu do funkce ředitele. Dále úhrady záloh na energie, nákup surovin, zboží, provozních materiálů, nezbytně nutných oprav, platby telefonů, internetu – jakékoliv narušení plateb za tyto náklady by znamenaly zastavení provozu CHCHP a tím nedodržení udržitelnosti projektu a hrozba finančního postihu nástupcem ROPu Severozápad. Tento fakt byl nepřijatelný a nezbylo nic jiného, než v rámci možností a finanční situace za „každou cenu“ udržovat nám určený formát provozu a pokud to lze, dále platit další závazky typu daní, odvodů či jiných služeb a zároveň komunikovat s úřady v rámci různých forem splácení tak, aby se nenarušila udržitelnost projektu.

Tato situace organizaci, potažmo mne, nutila ke kontrole některých nastavených mechanismů a nákladů s výhledem jejich snížení. Pro tyto účely jsem například zavedl jiný způsob uplatňování DPH na vstupu, který organizace používá do dnešního dne a ušetřil ji tím statisíce Kč, které by se odvedli na DPH. Každou závěrku jsem analyzoval a zadával úkoly svými podřízeným v souvislosti s interními změnami vedoucím zejména ke zvyšování produktivity práce zaměstnanců, protože právě ti (jejich počet, využití, jejich cena a způsob zaměstnání) jsou v kontextu s provozní dobou a specifiky provozu pohostinství a gastronomie, tou největší nákladovou zátěží.

Klíčovou roli hraje provoz restaurace (s pivovarem a hernou). Podmínku projektu, samofinancování doplňkové činnosti (provoz restaurace, pivovaru a dětské herny), se v praxi od počátku nedařilo uskutečnit, a to i vzhledem k již existující konkurenci na trhu, byť se jevila myšlenka vzniku minipivovaru jako dobrá příležitost. Nikdo z tvůrců projektu (troufnu si říci, že v té době ani nemohl existovat takový člověk) neměl s provozem takového kolosu zkušenosti, a to se v nastavení projektu muselo projevit. V současném rozsahu, se současným nastavením provozu a limity (počtem zaměstnanců, jejich tabulkové platy, provozní doby provozů, požadavky na nabídku, zvyšování cen surovinových vstupů, energií a dalších služeb atd.) a se současným systémem řízení není možné restauraci provozovat ziskově. Toto všechno je důsledek nastavení podmínek udržitelnosti dotace. Pokud je restaurace otevřená od pondělí do neděle po celý rok, má restaurace následující strukturu nákladů. Nejvyšším nákladem provozu jsou platy, které tvoří cca 55 % z celkových nákladů, tj. cca 600 000 Kč měsíčně. Pokud přidáte cca 350 000 Kč měsíčně za nákupy surovin a zboží, dalších 100 000 Kč na zálohy na energie a dalších 100 000 Kč za ostatní náklady (typu telefonů, web a mnoho jiných) dostáváme za plného provozu do situace kdy je nutno vydělat v průměru cca 1 150 000 Kč měsíčně, tj. 38 000 Kč denně, aby byla restaurace na nule (což se daří jen o sezonu jen přes víkendový provoz) ve městě s malou kupní silou. Je třeba vzít v potaz, že město Žatec nemá nálepku

mezinárodního turistického města s vysokou návštěvností v řádech alespoň několika desetitisíců. Sám projekt CHCHP nemohl tento těžký úkol splnit. Když jsem nastupoval do funkce byly částky nižší, nicméně vývojem inflace vstupů (suroviny, zboží, energie, aj.) a zvyšování platů způsobovali neustálý nárůst nákladovosti a dostali organizaci do dluhové pasti, kterou se nikdy nepodařilo úspěšně překonat.

Typickou a každý měsíc opakující se byla situace kolem 5. dne měsíce. Na účet přišel příspěvek od města, odevzdala se drobná tržba z provozu turismu, přišli některé platby od odběratelů a na účtu tak byla částka v průměru 400 000 Kč. Před námi (10. den v měsíci) byly výplaty s potřebou mít cca 550 000 Kč bez odvodů (tj. dalších 180 000 Kč) a určitá, avšak nejistá příchozí tržba a tím i zoufalá závislost na restauraci. Zároveň bylo nutné zaplatit několik faktur ve splatnosti či jiných závazků. Jistě pochopíte, proč pro mne bylo prioritou zaplatit výplaty a uhradit nákupy surovin a zboží na další dny. Samozřejmě, že další dny jsme byli opět prioritně závislí na tržbách restaurace, abychom mohli hradit další nákupy či dluhy (kolem 20. dne v měsíci srážka záloh na energie – cca 100 000 Kč, 25. dne odvod DPH – cca 80 000 Kč, nákupy surovin – měsíčně cca 350 000 Kč atd.). V tomhle režimu je nemožné fungovat, nicméně jak píše výše, podmínky provozu dotace vytvořili nepřekonatelné limity po dobu 9ti let.

Předpokládám, že tyto informace neslyšíte poprvé. Já je sděloval prostřednictvím svých povinností (jednou za rok ve Zprávě o činnosti), do kterých jsem za komponoval i účetní výkazy. Z mé strany došlo již k červnu 2019 (tj. 5 měsíců před koncem udržitelnosti) k návrhu na změnu provozu celé organizace, aby byl prostor pro změny v systémovém nastavení fungování organizace po ukončení udržitelnosti.

Zároveň nemohu souhlasit s některými tvrzeními posledního auditu. Z důvodu ukončení mého pracovněprávního vztahu a pandemii byl realizován na dvakrát a zpracován v době, kdy jsem již nebyl pověřeným ředitelem PO. Některé v něm popsání skutečnosti nejsou pravdou, protože byli učiněny na základě neúplných informací. Není pravdou, že jsem prováděl platby všech faktur. Dále, není pravdou, že jsem nepředával faktury účetní. Každá přijatá faktura do mého mailu byla okamžitě preposílána účtárně. Každá provedená platba byla dle vytištěné faktury, na kterou jsem napsal, kdy byla platba provedena, a předal jí účetní. Účtárna (zaměstnanci správy) a účetní má své postupy organizace své práce, termíny a kontrolní mechanismy a pokud jsou vykonávány řádně, nebylo by možné nevědět o faktuře více než 3 měsíce (z důvodu provedení kvartální závěrky) a zpětně jí dohledávat, jak tvrdí audit.

Jsou mi vytýkány úroky z prodlení z titulu pozdních podání přiznání, penále či náklady exekuce v rámci daňových povinností. Za tvorbu a odevzdávání daňových přiznání byla zodpovědná účetní organizace. Jejich pozdní úhrady byly dány především okolnostmi, které jsem zmiňoval výše (podmínky projektu, podfinancování, dluhová past, špatný stav peněžních prostředků). Také je třeba říci, že jsem byl s finančním úřadem ve spojení a kritické situace řešil. Pozdní platby Finančnímu úřadu, Celní správě a zdravotním pojišťovnám byly dány ekonomickou situací organizace. Prioritou byly úhrady platů zaměstnanců a provozní nákupy pro potřebu zajištění fungování všech provozů.

Prodlení v uhrzení faktury fi. El-Vy, s. r. o. Situace byla taková, že v březnu 2019 vyhořela trafostanice fi. ČEZ a zničila dojezdový mechanismus výtahu majáku při výpadku elektřiny. Náklady na nový mechanismus spolu s náklady na instalaci činili cca 250 000 Kč. To byla obrovská a zejména neočekávaná rána pro cash-flow CHCHP, ale bylo nezbytně nutné opravu realizovat do začátku sezóny. Úhradu následné fakturace nebylo možné provést z důvodu následných ztrát restaurace a byla uhrazena na začátku roku 2020. S jednatelem společnosti El-Vy, s. r. o. jsem byl ve spojení, dotazoval se na možnost splácení. V tomto vyhověno nebylo, ale vzhledem k tomu, že společnost El-

Vy s. r. o. viděla snahu dluh splatit a problém řešit, tak se nakonec podařilo dojednat odpuštění cca 20 000 Kč za úroky z prodlení.

V auditu je velmi jednostranně popsána kauza Moneta, kde paní auditorky vyjadřují svůj názor na věc v době cca 4 let po uzavření smlouvy. Nesouhlasím s tím, že byla smlouva nevýhodná. Měl jsem k její uzavření mnoho důvodů a propočtů. Zjišťoval jsem si konkurenční nabídky. Předmětem smlouvy byl cílený marketing CHCHP na portfolio všech zákazníků banky po celé ČR. CHCHP měl bance za tuto službu platit procento z útrat zákazníků, kteří zaplatili platební kartou a byly ve speciálním programu banky. V době uzavření smlouvy se jednalo cca o 10 % plateb kartou, v přepočtu cca 5 000 Kč za měsíc. To, že se ve společnosti (u zákazníků) změnili určité návyky ve způsobu placení, které hráli do karet bance nikdo nemohl předpokládat. V průběhu dalších let se poměr plateb kartou versus platby hotově rapidně změnil 65 % (platby kartou) ku 35 % (platby hotově) a cena služby vyšplhala na cca 25 000 Kč za měsíc. Ročně tak taková služba stála téměř 300 000 Kč. Tato služba se za těchto okolností začala více brát než organizaci přinášet. Nakonec bylo ekonomičtější dojít k ukončení spolupráce. Faktem také je, že jsem vyjednal s Monetou její propagaci a CHCHP inkasovala 60 500 Kč a dojednal s firmou několik školení v restauraci a prezentaci firmy v rámci výstavy v Galerii Sladovna, za které Moneta zaplatila několik desítek tisíc Kč.

Jednání s auditorkami bylo vždy korektní a vstřícné, ale bohužel dle mého mínění auditorská zpráva nebere v potaz komplexní pohled na celkovou finanční situaci organizace. V některých případech jsem upřednostnil uhrazení jiných dluhů, jejichž neuhrazení mohlo vést k velkým sankcím. Jak jsem již uváděl výše, zcela prioritní pro mne byly výplaty zaměstnanců tak, aby byly vždy, řádně a včas uhrazeny. Řádné neuhrazení výplat mohlo vést k výpovědím nebo okamžitým zrušením pracovního poměru ze strany zaměstnanců což jsem si nemohl z provozních důvodů dovolit.

Závěrem bych rád uvedl, že pozdní placení plateb nebylo z mé strany činěno, jakkoliv záměrně či z nedbalosti. Příčinou byla špatná ekonomická situace organizace, která přetrvává od jejího vzniku. Vždy jsem jednal tak, aby se nijak nenarušil provoz všech středisek a nebyly porušeny podmínky udržitelnosti dotace, ze které byl spolufinancován CHCHP.

Zpětně celou situaci hodnotím tak, že CHCHP v podstatě přežíval z měsíce na měsíc a v momentě, kdy se finanční situace nabírala k lepšímu, bohužel docházelo k nepředvídatelným situacím, které vyžadovali mnohdy i vysoké náklady a museli být neprodleně řešeny. Jako příklady uvádím nákup a instalaci dojezdového mechanismu majáku v hodnotě 250 000 Kč, nákup nových terminálů a aktualizaci softwaru ve výši 50 000 Kč kvůli EET do restaurace, nové čerpadlo do sklepa pivovaru 30 000 Kč, oprava a výměna motoru varny a nutná výměna pívního vedení za 50 000 Kč.

Vzhledem k tomu, že již nejsem zaměstnancem organizace, nemohu reagovat zcela konkrétně, protože nemám k dispozici všechny potřebné podklady. V případě nutnosti dovysvětlení se nebráním k účasti jednání Rady města.

Děkuji.

